

Fritagelse er hævet, der ikke synes at være nogen Grund tilbage til, at Kjøbstadborgeren fremfor andre Statsborgere skal bære en Byrde som den omhandlede, hvorimod Kjøbstadmanden har følt sig forvisset om, at Indqvarteringen nu vilde overgaae til at være en Statsbyrde. Naar nu de hidtil ikke beqvarterede Byer tværtimod see sig paalagt en ikke ubetydelig større Skattebyrde, hidrørende netop fra Indqvarteringen, da ere vi overbeviste om, at de heri ikke alene ville finde en stor Ubillighed, men at en saadan Forandring, som en af vor frie Forfatnings første Frugter, vil til den nye Forfatning vække en Mistillid, der vel hidtil ikke har været ganske fri for at yttre sig hos Kjøbstadmanden, og som vist faa meget som muligt burde søges at fjernes fra enhver Klasse af Statsborgere.

Paa Grund af Ovenstaaende tillade vi os saaledes at indstille til den høie Forsamling: at Regjeringen maa opfordres til snarest muligt, og helst til næste Rigsforsamling, at fremkomme med et Lovforslag til, at hele Indqvarteringsbyæsenet overtages som en Byrde paa Statskassen, og at indtil dette kan see, Indqvarteringshjælpeffatten for de ubeqvarterede Byer ikke ansættes til et højere Beløb end hidtil.

Søvrigt er Udvalget enig i, at det, naar Sagen ordnes paa den af Udvalgets Fleertal ommeldte Maade, vil være nødvendigt, at der udkommer en Lov, som sikker Kjøbstæderne den større Godtgjørelse, der saaledes for Fremtiden skal tillægges dem, og nærmere bestemmer de Regler, der ved Beregningen deraf vilde være at følge. Vi forudsætte imidlertid, at der af Regjeringen vil blive forelagt Rigsdagen Forslag til en saadan Lov, og vi have derfor villet afvente en Udtalelse af den Minister, under hvis Resfort denne Deel af Sagen hører, forinden vi foreslaae nogen Bestemmelse derom optagen i Loven, hvor vi iøvrigt erkende, at den mindre passende vil have Plads. I denne saaledes forventede Lov kunde der da muligt ogsaa venter optagen en Bestemmelse om, at Renten af Indqvarteringsfonden, der, saavidt vi skjønne, utvivlsomt maa være Kjøbstædernes Egen- dom, bliver i Forbindelse med Ligningssummen at anvende til Bestridelsen af de beqvarterede Kjøbstæders Udgifter ved Indqvarteringen, hvor-

om vi maaskee ogsaa turde forvente en Udtalelse af Regjeringen.

Der er endnu et Punkt, som vi tillade os at berøre, forinden vi forlade denne Deel af Sagen, som vi paa Grund af dens Bigtighed for Kjøbstæderne have behandlet omstændeligere, og det angaaer navnlig den Maade, hvorpaa Garnisonsbyernes Bidrag til Ligningskatten vil være at opkræve. Efter de hidtil fulgte Regler have disse Byer ikke indbetalt deres Ansattelsesum, hvorimod de have liquideret den i deres Udgifter, forinden endelig Afregning fandt Sted. Vi kunne ikke Andet end ansee det for ønskeligt, at der paa lignende Maade forholdes med disse Byers Bidrag til Ligningssummen, idetmindste for deres Bekommende, hvis Udgifter til Indqvartering andrage en betydeligere Sum, idet en anden Fremgangsmaade vil medføre, at Byerne, for at deres Andeel i Ligningskatten kan indbetales contant, ville til Byrde for Skatteyderne, nødsages til at ligne et saameget større Beløb.

Naar saaledes, i Genhold til alt Foranførte, det Beløb, der skal træde istedetfor Indqvarterings-Hjælpeffatten, ansættes til 46,000 Rbd., maa Udvalgets Fleertal, i Genhold til den Beregning, der findes i Motiverne til det af Regjeringen forelagte Lovudkast S. 11, bifalde, at den samlede Sum, der bliver at udskrive istedetfor de Skatter, der ophæves, ansættes til 575,000 Rbd., ihvorvel det noget overstiger disses Totalbeløb; og, da vi derhos, som alt berørt, bifalde det Princip, at dette Beløb bør, saavidt muligt, i samme Forhold og paa samme Maade falde paa de ældre Bestatningsgjenstande, som tidligere, ere vi ogsaa enige i Lovens Bestemmelser, forsaavidt de gaae ud paa, at Kjøbenhavn af dette Beløb vil have at udrede 53,000 Rbd.; Kjøbstæderne 62,000 Rbd. og Landet Resten eller omtrent 460,000 Rbd. Hvad angaaer Fordelingen af dette sidste Beløb, da ansee vi det for en Selvfølge, at det vil være at udrede saavel af Kjøbstædernes som af Landdistricternes Hartkorn samt af Skov- og Møllestyld i det sædvanlige Forhold, hvorhos vi paa Grund af, hvad der er oplyst i Motiverne til Regjeringens Udcast S. 18. og overeensstemmende med det ovenfor udtalte Princip, at lade det have sit Forblivende ved de tidligere